

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-8Sa/110/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022201797
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Stankociová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1022201797.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Stankociovou, v právnej veci žalobcu: A. B. C., narodený XX. XXXX XXXX, bytom C. XXXX/X, A., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8 - 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave zrušuje rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X z 20. októbra 2022 a vec vracia žalovanej na nové konanie.

II. Správny súd v Bratislave priznáva žalobcovi voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Dňa 29. apríla 2022 vydala žalovaná rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým postupom podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zrušila rozhodnutia žalovanej, ústredia vo veci priznania invalidného dôchodku č. XXX XXX XXXX X – I. a č. XXX XXX XXXX X – II. z 12. novembra 2015 s odôvodnením, že v súvislosti s vykonaním rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/6/2016-407 z 30. júna 2021 rozhodla o invalidnom dôchodku žalobcu novým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X – I. z 28. apríla 2022.

2. O podanom odvolaní rozhodol generálny riaditeľ žalovanej dňa 20. októbra 2022 rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že ho zamietol v celom rozsahu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. Generálny riaditeľ úvodom zhrnul, že žalobca bol po posúdení jeho zdravotného stavu dňa 17. septembra 2015 uznaný za invalidného podľa § 71 ods. 1 na účely § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X – I. z 12. novembra 2015 a bol mu od 31. augusta 2015 priznaný invalidný dôchodok v sume 107,30 eur mesačne.

4. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X – II. z 12. novembra 2015 žalovaná podľa § 81 ods. 1 a § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodla, že od 31. augusta 2015 bude žalobcovi naďalej vyplácaný invalidný dôchodok v sume 188,70 eur mesačne a súčasne od 31. augusta 2015 mu bol odňatý invalidný dôchodok v sume 107,30 eur mesačne z dôvodu, že pokiaľ poistenec splnil podmienky nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z., vypláca sa dôchodok, ktorého suma je vyššia. Dňa 27. novembra 2015 vydala žalovaná rozhodnutie, ktorým podľa § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. obe predchádzajúce rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X – D. a č. XXX XXX XXXX X – D.. z 12. novembra 2015 zrušila, pretože zdravotný stav žalobcu bol opätovne posúdený dňa 12. novembra 2015 a bol uznaný za invalidného iba podľa § 70 ods. 2 citovaného zákona. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 5Sd/6/2016-407 z 30. júna 2021, okrem iných, zrušil aj rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXX X z 27. novembra 2015 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

5. Generálny riaditeľ konštatoval, že napadnutým rozhodnutím boli rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X – D. a č. XXX XXX XXXX X – D.. z 12. novembra 2015 (opätovne) zrušené postupom podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z., pretože žalovaná po opätovnom posúdení zdravotného stavu žalobcu dňa 25. apríla 2022 rozhodla o invalidnom dôchodku žalobcu novým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X – D. z 28. apríla 2022, ktorým priznala žalobcovi invalidný dôchodok od 26. júna 2014. Obe rozhodnutia z 12. novembra 2015 bola žalovaná povinná zrušiť, pretože ich nezrušil krajský súd (hoci konštatoval, že sú neodôvodnené, zmätočné, absolútne nepreskúmateľné a vydané bez právneho základu) vo svojom rozsudku a ich platnosť bola v rozpore s ďalším rozhodovaním o nároku žalobcu na invalidný dôchodok, ktoré nebolo právoplatne skončené.

6. Námietku žalobcu, že žalovaná nemohla postupovať v predmetnom prípade podľa ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. vyhodnotil generálny riaditeľ žalovanej ako nedôvodnú. Keďže došlo ku zmene rozhodujúcich skutočností na nárok na invalidný dôchodok žalobcu, rozhodnutia z 12. novembra 2015 museli byť zrušené a bol opätovne posúdený nárok žalobcu na invalidný dôchodok a vypočítaná jeho suma.

II. Správna žaloba

7. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, navrhujúc ho zrušiť a vec vrátiť žalovanej na ďalšie konanie. Žalobca zároveň zdôraznil, že žalovaná nepostupovala v zmysle právneho názoru Krajského súdu v Bratislave obsiahnutého v rozsudku č. k. 5Sd/6/2016-407 z 30. júna 2021, ktorým obdobné rozhodnutie vo veci zrušenia skôr vydaných rozhodnutí postupom podľa ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. zrušil pre jeho nezákonnosť.

8. Žalobca dôvodil, že od 26. júna 2014 (t. j. od 18. roku veku) poberá invalidný dôchodok v sume 305,20 eur mesačne. Keďže z takej nízkej sumy nie je možné vyžiť, zamestnal sa no, od roku 2017 je dlhodobo práceneschopný a poberá nemocenské dávky. Nevydrží pracovať dlhšie ako týždeň a mala by mu byť priznaná 100 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Dôchodok by mu mal pritom prislúchať vo výške cca 1.300,- eur mesačne.

9. Žalovaná pôvodne vydala štyri rozhodnutia (všetky pod č. XXX XXX XXXX X), pričom prvé z 11. júna 2015 (pozn. správneho súdu, jednalo sa o prvé rozhodnutie vo veci priznania nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.) bolo krajským súdom zrušené, ďalšie dve rozhodnutia I. a II. z 12. novembra 2015 nenapadol žalobca opravným prostriedkom a preto nadobudli právoplatnosť, rozhodnutie z 27. novembra 2015 (pozn. správneho súdu, jednalo sa o rozhodnutie vo veci zrušenia rozhodnutí I. a II. z 12. novembra 2015) bolo krajským súdom zrušené a rozhodnutie z 1. februára 2016 (pozn. správneho súdu, jednalo sa o ďalšie rozhodnutie vo veci priznania nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. po opätovnom posúdení zdravotného stavu žalobcu a určení dátumu vzniku invalidity) bolo krajským súdom zrušené. Rozhodnutie z 27. novembra 2015 pritom zrušovalo dve rozhodnutia I. a II. z 12. novembra 2015. Keďže toto bolo zrušené rozsudkom krajského súdu č. k. 5Sd/6/2016-407 z 30. júna 2021, obe rozhodnutia I. a II. z 12. novembra 2015 právne ožili.

10. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná nemôže svojvoľne zrušiť právoplatné rozhodnutia postupom podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z., môže vydať iba zmenové rozhodnutie v lehote 3 roky spätne a nie po 7 rokoch.

11. Žalobca záverom navrhol, aby správny súd uložil žalovanej podľa ustanovenia § 191 ods. 6 SSP pokutu za nerešpektovanie právneho názoru krajského súdu ktorý vyslovil v rozsudku č. k. 5Sd/6/2016-407 z 30. júna 2021.

III. Vyjadrenie žalovanej a replika žalobcu

12. Na výzvu správneho súdu sa ku žalobe vyjadrila žalovaná, ktorá v celosti zotrvala na argumentácii obsiahnutej v správnej žalobe a trvala na zákonnosti postupu podľa ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z., keď zrušila rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X – D. a č. XXX XXX XXXX X – D.. z 12. novembra 2015 z dôvodu podstatnej zmeny rozhodujúcich skutočností. Nad rámec uvedeného dodala, že žalobca podal podnet na Krajskú prokuratúru v Bratislave na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, pričom listom č. E. XXX/XX/XXXX-X z 20. júna 2023 bolo žalovanej oznámené, že vo veci nebolo prijaté žiadne opatrenie prokurátorského dozoru.

13. V reakcii na vyjadrenie žalovanej zaslal žalobca správne súdu repliku, v ktorej však vecnú a relevantnú argumentáciu neprezentoval (obmedzil sa iba na úvahy o odbornej kvalifikácii prokurátora a zamestnankyne žalovanej).

IV. Relevantná právna úprava

Podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala

v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka

a) priznala v nižšej sume, ako patrí,

b) vypláca v nižšej sume, ako patrí,

c) odoprela neprávom alebo

d) priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.

V. Konanie na správnom súde a posúdenie vecí správnym súdom

14. Správny súd v Bratislave v prvom rade uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch uvádza, že správne sudy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. Ustanovenie § 3 ods. 3 zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Výkon súdnictva prešiel z krajských súdov na novozriadené správne sudy odo dňa 1. júna 2023 vo všetkých veciach, v ktorých je od tohto dátumu daná právomoc správnych súdov.

15. Predmetná vec bola na podklade podanej žaloby pôvodne iniciovaná a následne prejednávaná Krajským súdom v Bratislave pod pridelenou spisovou značkou 8Sa/110/2022. Od 1. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Bratislave. Vec bola náhodným výberom pridelená samosudcovi do oddelenia 16Sa, ktorý o nej koná pod pôvodnou spisovou značkou s predponou BA-8Sa/110/2022.

16. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný [§ 10 a § 13 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30. júna 2023 (ďalej len „SSP“)] v konaní o správnej žalobe sociálnych veciach, posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi [§ 134 ods. 2 písm. d), § 203 ods. 1 a 2 a § 203 ods. 2 SSP] preskúmal napadnuté rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej ako aj administratívne konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovanej, a vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 v spojení s § 493e SSP) dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

17. O žalobe rozhodol na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 28. augusta 2025, za prítomnosti žalovanej a v neprítomnosti žalobcu, ktorý o nariadenie pojednávania požiadal, no ospravedlnil svoju neúčast' zo zdravotných dôvodov a zároveň súhlasil s pojednávaním bez jeho prítomnosti.

18. Žalovaná na pojednávaní argumentovala, že jej postup podľa ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. bol správny a hoci z neho nemožno priamo vyčítať, že by bola oprávnená rušiť svoje rozhodnutia, extenzívnym výkladom tak žalovaná postupuje v prípadoch, keď nastanú zmeny rozhodujúcich skutočností pre priznanie dávky. Sudy slovenskej republiky pritom historicky s takouto aplikáciou nemali problém.

19. Predmetom prieskumu zo strany správneho súdu je napadnuté rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej, ktorý zamietol odvolanie žalobcu v celom rozsahu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovanej vo veci zrušenia skôr vydaných právoplatných rozhodnutí č. XXX XXX XXXX X – D. a II. z 12. novembra 2015 o priznaní nároku na invalidný dôchodok žalobcu a určenia jeho výšky. Uvedené zrušujúce rozhodnutia boli vydané aplikujúc ustanovenie § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. z dôvodu podstatnej zmeny rozhodujúcich skutočností na nárok na invalidný dôchodok.

20. Žalobca namietal, že pokiaľ sa žalovaná odvolávala na ustanovenie § 112 zákona č. 461/2003 Z. z., zvolený postup v podobe zrušenia rozhodnutí č. XXX XXX XXXX X – D. a II. z 12. novembra 2015 bol nesprávny, keďže voči uvedeným rozhodnutiam z roku 2015 odvolanie nepodal a ich právoplatnosť predstavuje prekážku res iudicata.

21. Správny súd ustálil, že kľúčovým pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia je výklad účelu ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z., a či ho žalovaná mohla aplikovať v záujme zrušiť predchádzajúce právoplatné rozhodnutia vo veci nároku na invalidný dôchodok žalobcu v záujme vydať novšie rozhodnutia, zohľadňujúce nové skutkové zistenia ohľadom zdravotného stavu žalobcu, v rovnakej veci.

22. Správny súd musí dať za pravdu žalobcovi, že citované ustanovenie, a v zásade ani žiadne iné ustanovenie zákona č. 461/2003 Z. z., neumožňuje žalovanej zrušiť skôr vydané právoplatné rozhodnutie v dávkových veciach a to či už na základe podaného opravného prostriedku alebo z vlastného podnetu. Túto možnosť má odvolací orgán žalovanej (§ 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.) iba za predpokladu podania odvolania účastníkom konania voči prvostupňovému (neprávoplatnému) rozhodnutiu organizačnej zložky žalovanej v zákonom ustanovenej lehote, k čomu v danom prípade

nedošlo. Obnova konania zavŕšeného právoplatným rozhodnutím prichádza do úvahy v zmysle ustanovenia § 221 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z. iba v prípade nedávkových konaní.

23. Ustanovenie § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. oprávňuje žalovanú iba na postup výslovne vymedzený v tomto ustanovení a to reagovať (vydaním nového rozhodnutia) na zistené zmeny, ktoré sa odrazili na skôr priznanom alebo nepriznanom nároku na dávku, na dátume jeho vzniku, sume dávky alebo nároku na jej výplatu. Nové rozhodnutie vydané postupom podľa § 112 citovaného zákona pritom nahrádza pôvodné rozhodnutie o dávke, ktoré stráca účinky a preto nie je osobitne potrebné a v zásade ani možné toto skoršie rozhodnutie zrušiť.

24. Citované ustanovenie v žiadnom prípade nezveruje žalovanej kasačné oprávnenie vo vzťahu ku ňou vydaným právoplatným rozhodnutiam a to ani s odkazom na tvrdený nedostatok právnej úpravy. Extenzívny výklad svojich oprávnení, ktorý si žalovaná osvojila, nemá oporu v zákone č. 461/2003 Z. z. a celkom zjavne vybočuje z ústavnoprávnych medzí pre výklad a uplatňovanie zákonov v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým sa princíp „čo nie je dovolené, je zakázané“ adresuje orgánom verejnej moci a v zmysle tejto zásady smú konať iba v medziach svojej výslovne priznanej právomoci, ktorú im priznáva ústava alebo zákon.

25. Vo vzťahu k údajnej prekážke res iudicata, ktorou okrem žalobcu argumentuje aj žalovaná (zdôvodňujúc potrebu zrušenia skôr vydaných rozhodnutí vo veci nároku žalobcu na invalidný dôchodok v záujme vydať nové rozhodnutie v totožnej veci), správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/4/2024 z 28. mája 2024, ktorý konštatoval, že v dávkových veciach sociálneho poistenia existencia právoplatného rozhodnutia o nároku na dôchodkovú dávku nepredstavuje prekážku, pre ktorú by bolo neprípustné opätovne skúmať tie isté alebo aj nové námietky poistenca. Práve zmienené ustanovenie § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení totiž pripúšťa, aby sa prepočítala už právoplatne priznaná dôchodková dávka, ak sa priznala v nižšej sume, ako patrí, alebo sa neprávom odoprela či priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí, s obmedzením najviac tri roky späť. V dávkových veciach sociálneho poistenia tak absentuje prekážka rei iudicata. Uvedené ustanovenie celkom jasne nevylučuje (ba dokonca predpokladá) vydanie nového rozhodnutia, ak sa zistí, že sa dávka priznala nesprávne. Takéto rozhodnutie pritom nie je viazané na predloženie nových dôkazov zo strany žiadateľa. Na základe tohto ustanovenia tak môže poistenec opakovane žiadať žalovanú o znovuposúdenie (prepočítanie) už priznanej dávky, a to aj bez toho, aby sa medzičasom zmenili pomery, ktoré sú pre ňu rozhodujúce. Takejto žiadosti by neprekážalo ani to, že poistenec proti skoršiemu rozhodnutiu nepodal odvolanie, ani sa nedomáhal jeho preskúmania na súde (porov. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 7 Ssk 139/2022).

26. Inými slovami, žalovaná mohla a mala práve s odkazom na ustanovenie § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. vydať nové rozhodnutia o invalidnom dôchodku žalobcu bez potreby osobitného zrušenia skôr vydaných rozhodnutí v rovnakej veci. Vydaním nového rozhodnutia pôvodné rozhodnutia síce zostávajú v platnosti, keďže sa zo zákona nezrušujú, avšak strácajú svoju účinnosť.

27. Napokon správny súd vzhliadol aj zmätočnosť tvrdení žalovanej vo vzťahu ku chronológii postupu, ktorý zvolila, keďže napadnuté rozhodnutie vydala až jeden deň potom, ako žalobcovi novými rozhodnutiami z 28. apríla 2022 priznala invalidný dôchodok od 26. júna 2014 pre zníženie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % a od 1. novembra 2021 v rozsahu o 70 %. Ťažko sa potom žalovaná môže odvolávať na skutočnosť, že rozhodnutia vydané v roku 2015 tvorili prekážku ich vydania.

28. Správny súd v dôsledku nesprávneho právne posúdenia vo vzťahu k výkladu a aplikácii ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. zrušil napadnuté rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej [keďže žalobca v podanej žalobe nenavrhol zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie žalovanej podľa § 191 ods. 3 písm. a) SSP], ktorý v novom konaní opätovne rozhodne o podanom odvolaní žalobcu voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovanej v intenciách vyššie prezentovaného právneho názoru.

29. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na uloženie pokuty žalovanej podľa § 80 ods. 1 písm. c) SSP za nerešpektovanie právneho názoru krajského súdu vysloveného v zrušujúcom rozsudku č. k. 5Sd/6/2016-407 z 30. júna 2021, je správny súd toho názoru, že právny názor, ktorý krajský súd v tomto rozsudku artikuloval, nebol natoľko podrobne a určito prejavovaný, aby sa mohla žalovaná od neho odchyliť. Je pravdou, že krajský súd podobné rozhodnutie už raz zrušil, no vôbec sa nezaoberal výkladom ustanovenia § 112 a či ho žalovaná aplikovala správne. V tomto dôsledku preto žalovaná len ťažko mohla postupovať v rozpore s právnym názorom, ktorý nebol v konečnom dôsledku v rozsadnutí zrozumiteľne vyjadrený.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol správny súd postupom podľa § 175 ods. 1 SSP a s poukazom na výsledok konania podľa § 167 SSP, žalobcovi, ktorý mala plný úspech v konaní ich náhradu priznal voči žalovanej v celom rozsahu.

31. Podľa § 175 ods. 2 SSP, o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť sa podáva na Správnom súde v Bratislave (§ 444 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy rozsudku.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým (sťažnostnými bodmi), že Správny súd v Bratislave v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V konaní o kasačnej sťažnosti nemusí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa nemusia byť spísané advokátom.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ si môžu zvoliť advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.